

Brüsszel, 2016.7.20.
SWD(2016) 248 final

BIZOTTSÁGI SZOLGÁLATI MUNKADOKUMENTUM
A HATÁSVIZSGÁLAT VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓJA

amely a következő dokumentumot kíséri

Javaslat
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió megvalósítása és a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nyomon követésének és bejelentésének rendszeréről szóló 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

{ COM(2016) 482 final }
{ SWD(2016) 247 final }

Vezetői összefoglaló
<p>A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió megvalósítása és a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nyomon követésének és bejelentésének rendszeréről szóló 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló rendeletre irányuló javaslat hatásvizsgálata</p>
A. A fellépés szükségessége
<p>Miért? Milyen problémát kell megoldani?</p> <p>Az EU a Párizsi Megállapodásban vállalta, hogy 2030-ra az üvegházhatású gázok (ÜHG-k) hazai kibocsátását az 1990-es szinthez viszonyítva legalább 40%-kal csökkenti. A Bizottság az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (ETS) hatálya alá nem tartozó gazdasági ágazatokban 2030-ra 30%-os csökkentési célt javasolt a 2005-ös szintekhez képest. A jelenlegi szakpolitikák önmagukban nem fogják tudni teljesíteni ezt a célt. 2014. októberi következtetéseiben az Európai Tanács megbízta a Bizottságot, hogy az uniós célkitűzések alapján határozza meg a tagállamok által teljesítendő célokat.</p>
<p>Mi a kezdeményezés várható eredménye?</p> <p>A cél az, hogy – a tagállamok eltérő kapacitásait figyelembe vevő méltányos módon, valamint biztosítva a költséghatékonyságot és a környezeti integritást – 30%-kal csökkenjen az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatokból származó ÜHG-kibocsátás 2005-höz képest.</p>
<p>Milyen hozzáadott értéket képvisel az uniós szintű fellépés?</p> <p>A Párizsi Megállapodást az EU és a tagállamok közösen hajtják végre. A közös fellépés lehetővé teszi az EU számára, hogy az ambiciózus környezetvédelmi célkitűzés megvalósítása során figyelembe vegye a méltányosság és a hatékonyság szempontjait is. Az Európai Uniónak az éghajlatváltozással kapcsolatos hatáskörét az EUMSZ 191–193. cikke erősíti meg.</p>
B. Megoldások
<p>Milyen jogalkotási és nem jogalkotási szakpolitikai megoldások merültek fel? Van-e előnyben részesített megoldás? Miért?</p> <p>Az ETS hatálya alá nem tartozó ágazatok nemzeti célszámait 2013 óta az ún. közös kötelezettségvállalási határozat írja elő. Az Európai Tanács megerősítette, hogy a 2021–2030 közötti időszakban is ezzel az eszközzel kívánja szabályozni az EU ÜHG-kibocsátását. Ezt az iránymutatást követve a hatásvizsgálat megvizsgálja, hogy hogyan lehetne i. a tagállami szintű célszámokat az egy főre jutó GDP alapján méltányos módon és a költséghatékonyság szempontjának figyelembevételével meghatározni, valamint ii. a meglévő rugalmassági mechanizmusokat javítani és újakat bevezetni, melyekkel biztosítható a célok költséghatékony módon történő teljesítése és egyúttal az adminisztratív terhek csökkentése. Az új rugalmassági mechanizmusok korlátozott átjárást biztosítanak a földhasználati ágazattal, valamint egy másik rugalmassági mechanizmus korlátozott, egyszeri lehetőséget ad a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó kibocsátások egy bizonyos részének a beszámítására.</p>
<p>Ki melyik megoldást támogatja?</p> <p>Az Európai Tanács részletes iránymutatással szolgált a vizsgálandó szakpolitikai lehetőségekkel kapcsolatban. Több érdekelt fél a környezeti integritás fontosságát hangsúlyozta annak biztosítása érdekében, hogy az EU ténylegesen teljesíteni tudja a 2030-ra kitűzött ÜHG-célokat.</p>
C. Az előnyben részesített megoldás hatásai

Melyek az előnyben részesített megoldás (ha nincs ilyen, akkor a főbb lehetőségek) előnyei?

A kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatokra vonatkozó nemzeti célértékek egy főre jutó GDP alapján történő meghatározása biztosítja a tagállamok részéről igen fontos elvárásként jelentkező méltányosságot. A javaslatban a célértékek nagyobb jövedelemmel rendelkező tagállamok tekintetében való további kiigazítása, valamint a meglévő rugalmassági mechanizmusok javítása és az újak bevezetése a célok költséghatékony megvalósítását teszi lehetővé. Az általános környezeti integritás biztosítása érdekében a rugalmassági mechanizmusokat oly módon kell korlátozni, hogy ne veszélyeztessék az EU azon nemzetközi vállalásának teljesítését, amely szerint 2030-ra hazai szinten legalább 40%-kal csökkenti az üvegházhatású gázok kibocsátását az 1990-es szinthez képest.

Milyen költségekkel jár az előnyben részesített megoldás (ha nincs ilyen, akkor milyen költségekkel járnak a főbb lehetőségek)?

Az egész EU-ra vonatkozó ÜHG-kibocsátáscsökkentési cél, ezen belül az európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatokból származó ÜHG-kibocsátás 30%-os csökkentése megvalósításának költségeit a 2020 és 2030 közötti időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről szóló közleményt kísérő hatásvizsgálatban¹ értékeltük részletesen. Az említett hatásvizsgálat becslése szerint az ÜHG-k hazai kibocsátásának 40%-os csökkentése 2030-ig a GDP 0,15–0,54%-ának megfelelő többletköltséget jelentene az energiarendszer számára. Ez a hatásvizsgálat a megoszlási hatásokkal foglalkozik, különös tekintettel arra, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatok esetében az egy főre jutó GDP alapján meghatározott tagállami célszámok milyen mértékben térnek el a közös kötelezettségvállalási határozat hatálya alá eső ágazatokban rendelkezésre álló költséghatékony kibocsátáscsökkentési potenciáltól, valamint hogy a rugalmassági mechanizmusok és a célszám-kiigazítások milyen mértékben képesek csökkenteni ezeket az eltéréseket.

Hogyan érinti a fellépés a vállalkozásokat, köztük a kis- és középvállalkozásokat és a mikrovállalkozásokat?

A vállalkozások, köztük a kis- és középvállalkozások, illetve a mikrovállalkozások esetében nincs közvetlen adatszolgáltatási kötelezettség, sem más adminisztrációs következmény. A nemzeti és EU-szintű kibocsátáscsökkentő intézkedések jellegétől és hatókörétől függően a vállalkozások számolhatnak közvetett hatásokkal. A konkrét szakpolitikai javaslatok kapcsán mindezeket a hatásokat értékelni kell.

Jelentős lesz-e a tagállamok költségvetésére és közigazgatására gyakorolt hatás?

Ahhoz képest, amit egy tisztán a költséghatékonyan alapuló célmeghatározás jelentene, a nemzeti célértékek meghatározására vonatkozó javaslat csökkenti a kisebb jövedelmű tagállamokban jelentkező költségvonzatokat. Nő a tagállamok mozgástere, ami biztosítja, hogy a nagyobb jövedelmű tagállamok költségei is korlátozott szinten maradnak. A javaslat sokkal ritkább, a jelenlegi évenkénti helyett ötévenkénti megfelelés-ellenőrzést ajánl, ami jelentősen csökkenti a tagállamokra és az Európai Bizottságra háruló adminisztratív terheket.

Lesznek-e egyéb jelentős hatások?

A további hatások az adott országban alkalmazott nemzeti szakpolitikák és intézkedések függvényében fognak alakulni.

D. Nyomon követés**Mikor kerül sor a szakpolitikai fellépés felülvizsgálatára?**

A Párizsi Megállapodással összhangban a felülvizsgálatot 2024-től kezdődően, ötévente javasolt végezni.

¹ SWD(2014) 15 final.

